

Knetterende woordenbrij naast duistere kijkdoos

Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag

Het buitenbeentje van de audiovisuele opleidingen van Nederlandse kunstacademies onderzoekt de raakvlakken tussen kunst en wetenschap. Onder de afstudeerprojecten waren installaties en sculpturen, maar de twee mooiste waren meer filmisch: een gigantische camera obscura en vier verontrustende videowerken. Frank de Neeve

De afdeling Beeld & Geluid van de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag is een beetje het buitenbeentje van de audiovisuele afdelingen van Nederlandse kunstacademies. Deze opleiding houdt zich bezig met de raakvlakken tussen de kunsten en de wetenschap, misschien helderder verwoord door het Engelse ArtScience. Veel modernere interactiviteit dus op de afstudeertentoonstelling, zoals sculpturen die oplichten en geluid voortbrengen als je

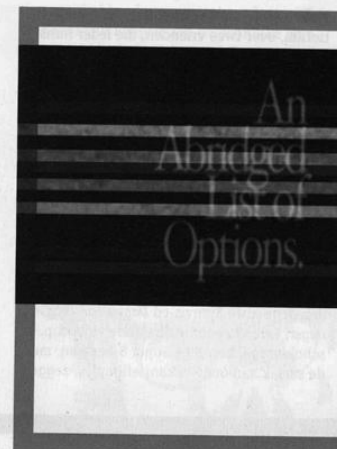
nadert of juist sensoren die je kunt bespelen door je hand erboven te bewegen. Mooi was het idee achter de installatie *Virtual Hole* van Tao Sambolec in het Ministerie van Financiën, dat wegens een verbouwing leegstaat en als tentoonstellingsruimte kon worden betrokken. Sambolec monteerde sensoren buiten het gebouw (op het dak was niet mogelijk wegens protesten van de tegenovergelegen Amerikaanse ambassade!), verbonden met waterzakken aan het plafond op de

begane grond. Als het buiten regende, begon het binnen ook te druppelen, alsof het water door het gebouw sijpelde. De twee fraaiste afstudeerprojecten van de afdeling Beeld & Geluid waren meer audiovisueel geïntereerd en legden een verbinding met het begin van de cinema en met zijn meest actuele gebruik. *Inspired* van de Italiaanse Michela Pelusio was een hedendaagse camera obscura, maar dan locatiegebonden. Pelusio, die een beeldhouwachtergrond heeft, maakte met hamer en beitel een trechtervorm met een vingerdik gaatje in de muur van de weinig gebruikte toren van de academie. Daardoor was in de verduisterde ruimte op een half rond scherm ondersteboven de omgeving van de academie te zien. In combinatie met het geluid van metalen kabels die buiten de toren op het dak waren gespannen en reageerden op de wind, ontstond een serene, zelfs contemplatieve omgeving. De ministeries die de Haagse academie omringen waren zorgvuldig te bestuderen, evenals de auto's op straat en de enkele vogel die ondersteboven net door het gezichtsveld vloog. *Inspired* bracht de buitenwereld binnenskamers op een mooie cinematografische en verstilde manier.

Verontrustend

Het werk van Keir Neuringer was juist verontrustend en sterk verbonden met de hedendaagse maatschappij. De uit de Verenigde Staten afkomstige Neuringer had vier videowerken tentoongesteld, die uitblonken door minimalisme en daardoor slechts een suggestie gaven van de bedoelingen van de maker. Het meest expliciet was de installatie *Registering Our Exasperation*. Op twee monitors toonde hij met mitrailleur snelheid losse woorden, plus uit gesproken tekst geknipte geluidsamples van de website democracynow.org, enkel bestaand uit weifelende ehm's, oh's en uh's. Daarnaast toonde Neuringer, die een muzi-

kantenachtergrond heeft, drie muziekvideo's die de clipkanalen links inhalen. In *Things You Cannot See* ondersteunt hij mysterieuze electro met beelden van geometrische figuren en ook hier een beeldenbrij aan woorden, een aantal met positieve associaties, andere met negatieve. De vraag is met welk gevoel de kijker naar huis gaat. *Revolution 5* had

een beukende elektronische soundtrack, begeleid door stroboscopische lichtvlakken. Ook het langere *An Abridged List of Options* knetterde en knorde erop los, terwijl horizontale balken op en neer gingen. Deze leken te bestaan uit gecompriemde televisiebeelden, wat nieuwsgierig maakte naar hun inhoud. Als dan ook hier een maaltroom aan Engelse woorden in beeld volgt, wordt duidelijk dat Neuringer een kunstenaar is die wat te zeggen heeft, maar de kijker daarmee niet om de oren wil slaan. Fascinerend. ●

Inspired